

har aldrig modsat mig det, og det fremkom saa seent under Forhandlingerne, at jeg ikke havde Leilighed til at gjøre mig bekendt dermed.

Høgsbro: Jeg havde helst aldeles undgaaet at tage Ordet paa dette Trin af Sagens Gang, saameget mere som det er givet, hvorledes Afstemningen vil falde, da Flere af dem, der pleie at stemme med mig, ved nødvendige Grunde ere forhindrede fra at være tilstede, og det er jo saa, at det er kun nogle faa Stemmer, der gjøre Udslaget i denne Sag. At det sidste ærede Medlems Documentation, som han har fremsat for os idag, skulde have den Indflydelse, han meente, at omstemme Mange, anseer jeg for en Umulighed. Han burde da ogsaa været kommen frem med den tidligere, for at man kunde have sat sig bedre ind i den, end man nu har kunnet under Mødet her. Men da det ærede Medlem sagde, at han har haft Leilighed til at see Sagen bag Coullisserne og derved var kommet til at see den saaledes, at han maatte gaae imod den, han hidtil er gaaet sammen med, saa nøder han mig til at bemærke, at han dog ikke er den Æneste, der har seet bag Coullisserne, thi ogsaa blandt hans politiske Venner — som det ærede Medlem end ikke vil regne mig til dem, saa er der dog Andre, om hvem det gjælder — er der dem, som have haft Leilighed dertil, men de have ikke seet det, som han mener at have seet, og saa skulde det ærede Medlem dog fremstille Sagen saaledes, at de kunde blive overbeviste om, at det er med gyldige Grunde, at han er gaaet over til deres Modstandere; men han har kun gjentagne Gange fremsat de samme Paa-stande, uden at enten de eller jeg ere istand til at see, at han har leveret Bevis for, hvad han fremsætter. Det ærede Medlem talte om, at nu burde Sagen have en Ende, men er det ikke netop det ærede Medlem, som har draget Sagen frem, efter at den havde faaet en Ende, og troer han virkelig, at den vil faae en Ende paa den Maade, han fore-

slaaer? Naar der staaer saa Mange paa hver Side imod hinanden, som der gjør i denne Sag, troer han saa, at den Stemning mod det foreliggende Forslag, der giver sig tilkjende her i Thinget, og som Følge deraf ogsaa ude i Befolkningen; lader sig berolige med en Afstemning som den, der kan falde her idag? Det er en reen Umulighed, at Sagen kan faae en Ende paa den Maade; skulde den kunne det, maatte der, som det blev sagt af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) være viist en ganske anden Smødefommen end den, der her er viist, saa burde man da idetmindste gaae ind paa de Forslag, der nu igjen ere stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det var dog at bringe Sagen tilbage til det Trin, hvorpaa den fra Begyndelsen foresaa for os, men istedet derfor er man, netop ved det ærede Medlems Hjælp gaaet meget videre. Thi hvad er det, man foreslaaer at gjøre her i dette Dieblit? Det er, at istedetfor at følge Theatercommissionen og Regjeringen i deres Mening om, at det var tilstrækkeligt, naar der fra Statens Side gennem Soro Academi blev udredet 100,000 Rd., skulde vi nu udrede 220,000 Rd., altsaa 120,000 Rd. mere. Altsaa i Ar som disse skulde vi udrede 120,000 Rd. mere end oprindeligt paa-tænkt og krævet, og det er vel en Sag, som det er værd at overveie, for vi indlade os derpaa. Vel kan det ærede Medlem sige, at vi have bedre at gjøre end at staae og tale derom, han kan maaskee ønske, at vi ikke gjorde det, men vore Vælgere kunne vel dog forlange, at vi ikke blot tale derom, men at vi ogsaa i Tider som disse ikke let gaae hen og paadrage Staten en Udgift af mindst 220,000 Rd., eller at vi, naar Regjeringen siger, at den vil lade sig nøie med 100,000 Rd., svare: „Nei, det er for Lidt, vi ville give 220,000 Rd.“ Udgiften, det er det Sikke, men hvad det ærede Medlem saa lover os af skjønne Udgifter, naar vi have faaet den store nye Bygning, det er det Usikre, det er de